

(22 Mart 2019, Cuma)

İslam ve Müslüman düşmanı, beyaz ırk üstünlüğünü savunan Yeni Zelandalı cani saldırgan Brenton Tarrant, tam bir haçlı zihniyetini sergilemektedir. Söyledikleri arasında Endülüs de vardır. Batılılar 750 sene (takriben 711-1609) hüküm süren Endülüs Emevi Devletini ortadan kaldırdılar, orada artık Müslümanların izine de rastlamak mümkün değil. İstanbul ve Türkiye ile söyledikleri de sıradan söylemler değildir, İspanya'da yaptıklarını İstanbul'da da yapacaklarını söylüyor(lar). Bunu geleceğe yönelik bir zemin hazırlama arzusu, isteği olarak anlamak ve görmek lazım gelir.

Batılılara göre; Avrupa kıtası tamamıyla Avrupalıların/batılıların olmalıdır. İstanbul'un Avrupa yakası saldırganlara göre işgal altındadır ve behemehâl kurtarılmalıdır. Bu düşünce, bu zihniyet sadece saldırganın fikri değildir, bütün batılıların rüyasıdır.

Olmaz diye bir şey de diyemeyiz. Endülüs unutulmamalıdır.

Avrupa'nın içinde Avrupa değerlerini savunan ve Avrupalılara hizmet eden Müslümanlar yaşayabilir, lakin dinini ve milliyetlerini istediği gibi yaşamak isteyenlere kapı kapalıdır. Hele halkın çoğunluğu Müslüman olan ve Müslüman halklarla irtibatlı olan devlete asla müsaade edilemez. Bosna savaşı buna açık delildir. Şimdi sıra İstanbul'un Avrupa yakasını temizlemek, bunun için ortam hazırlamaya gelmiş. Türkiye'ye yapılan baskıların, saldırıların bir de böyle bir yönü vardır, bunu birileri sayıklama görebilir, abartı sayabilir, AKP propagandası yapıyor zehabına kapılabilir.

Kim ne derse desin, kim nasıl yorumlarsa yorumlasın; gerçekler örtülemez, olmakta olanlar görmezden gelinemez.

İslam dünyasına yapılan zulümlerin haddi hesabı yoktur. Bunlar biteceği de benzemiyor, öyle ise "biz" ne yapmalıyız.

Müslüman ferdin, Müslüman cemaatin, halkı Müslüman olan ülkelerdeki partilerin, Müslümanların yaşadığı devletlerin ayrı ayrı vazifeleri, ödevleri vardır, bu ödevleri ifa etmekle vazifelidirler. Topyekûn Müslümanların, İslam coğrafyasında yaşayan vicdanı körelmemiş dini ne olursa olsun tüm insanların vazifeleri vardır. Dünyanın diğer coğrafyasında yaşayan Müslim-gayrimüslim vicdan sahibi, izan sahibi, adil bütün insanlara vazife düşüyor. Eğer insanlığını yitirmemiş tüm insanlar üzerlerine düşeni ifa etmezlerse bütün dünya kaosa sürüklenir, dünyamız yaşanamaz hale gelir. İslam coğrafyasını ateşe verenler bilsinler ki bu ateş onlara da dokunur. Belki bugün dokunmuyor gibi görünse de yarın dokunur.

Ama merkezde biz Müslümanlar varız, çünkü ateş bizim ocağımıza düşürülmüş. Bu düşüşte, kimin ne kadar sorumluluğu varsa bunun hesabını önce kendisi belirlesin ve kefaretinin ödesin.

İslam ümmeti topyekûn bir seferberliğe başlamalıdır. Batıyla ve doğuyla yeni baştan bir ilişki biçimini geliştirmemiz gerekecektir.

Batını üretim ve tüketim biçiminden, toplumsal yapı biçime değin her şeyi yeni baştan ele almamız elzemdir.

Batıdan bize ne gelmişse buna teknolojinin kullanımı da dâhil her şeyi tekrar be tekrar ele almalıyız. Çok masum gibi görünen nesnelere bile tekrar değerlendirilmelidir. Çünkü hilekâr batı iyiliğimize olduğunu sandığımız şeylerin içine uzun zaman sonra aleyhimize olacak şekilde görünmeyen mikroplar yerleştiriyor.

Ehl-i İslam'ın kendine ait sanayi ve teknolojisini kurma, geliştirme ve kullanma zamanı geçmek üzere, eğer kendi göbeğimizi kendimiz kesmeye başlamasak bir yüzyıl daha kaybederiz. ABD teknolojisi yerine Rus veya Çin teknolojisini satın alıp kullanma geçici bir nefes aldırır, ama derdimize çare olmaz. Sanayi devrimini, iletişim devrimini, makineleşmeyi kerih görüp ahlâk dışı ilan ederek daha yüce fikirler(!) imal etme yüceliğini bir kenara bırakmalıyız. Sömürülebilir hale gelen toplumdan, devletten, ümmetten ahlâkîlik beklenemez. Küçük ahlâklılık büyük ahlâksızlığın altında ezilir. Büyük ahlâk; büyük ve güçlü devletle, medeniyetle ikame edilebilir.

Bize düşen; büyük, güçlü ve ahlâkî ilkelere riayet eden devlet ve medeniyet inşa etmektir. Dar, gelişmeye ve güçlenmeye engel hale ahlâk demek ahlâkı da anlamamaktır. Edep ve hayâ, adalet ve hakkaniyet güçle kaim olur. Gücünü yitiren fert, cemaat, devlet, ümmet, medeniyet güçlülerin koyduğu ahlâk kurallarına göre idare edilmek mecburiyetindedirler.

Bu genellemelerden sonra meseleyi biraz daha elle tutulur hale getirebilmek adına, önce her bir Müslüman ferdin küresel kapitalizme, haçlı ruhuna, sosyalizan düşüncelere karşı nasıl bir kişiliğe sahip olmalı ve adı geçen ifsat komitesine karşı neler yapmalıdır? Buna fert açısından değerlendirme ihtiyacı duymaktayım.

Müslüman Fert Ne Yapmalı?

İlk önce nasıl bir dünyada yaşadığını detaylı olarak anlamalı ve ona göre kendini geleceğe hazırlamalıdır.

Aile efradından da önce kendi nefsinin sorguya çekmeli. Ben bugünkü dünyada nelere sahip olursam hem Müslüman olarak kalabilirim hem de modern ifsat komitesine karşı Müslüman kişiliğimi, İslam topraklarını, insanlığı kurtarabilirim. Bu konuda her bir Müslüman fert;

1- İmanı sağlam, ibadetleri düzgün ahlâklı ve adil bir birey/ kişi olmanın yollarını aramalıdır. Bunun sağlanabilmesi için, teferruata dalmadan ana hatlarıyla İslamî bilgiye sahip olmalıdır.

2-Gelecekte geçimini ne ile temin edecekse ona hazır hale gelmelidir. Okuyan biri eğer okuduğu alanla geçimini sağlıyorsa o alanda kendini yetiştirmelidir. Başka yolla/meslekle geçimini sağlayacaksa daha okul yıllarında bunun alt yapısını hazırlamalıdır. Bu anlayışı dünyevilik diye adlandıranlara itibar etmemelidir.

3-Müslümanlara, İslam'a ve insanlığa faide sağlayan bir iş yapmalı, bir alan seçmelidir. Mümkün ise mesleği ile gelişmek istediği alan aynı olmalı. Ne iş olsa yaparız devri kapanmıştır.

Bunlar temin edilmeden hayatiyetini devam ettirmek zordur. Bu hususta ayakta kalabilmesi için sağlam bir kişiliğe sahip olabilmelidir.

Küresel kapitalizmin bize dayattığı ihtiyaçları ihtiyaç olarak kabul etmemelidir. İhtiyaçlarını kendi belirlemeli. Bu konuda da gerçekçi olmalı. Züht ve takva adına dünyayı kerih görerek dünyayı imardan kaçınmamalı.

Küresel güce karşı koyabilecek altyapı oluşturmaya katkı vermelidir. Bunun için bir meslek seçmeli.

Züht ve takva zengin olmaktan kaçınmakla sağlanamaz. Tam tersine zengin olup normal bir yaşantı sürmekle elde edilir. Elde olmayan bir şeyin imtihanı da olmaz. İnsanları dünyadan soğutarak takvaya ulaşılamaz, takvayı böyle anlayan ve böyle takva sahibi olmaya çalışan insan, haçlı ruhuna ve küresel kapitalizme karşı duramaz.

Bir başka husus genelde denilir ki; İslam'da ruhbanlık yoktur, elhak doğrudur lakin modern dünyadan bunalan ve çare arayanlar ruhbanlığa sığınıyorlar. Bazı sufiler ve insanları dünyevileşmeye karşı uyarmak isteyenler, dünyevileşmeye karşı dünyadan, zenginlikten kaçınmayı öneriyorlar. Bu yanlıştır. Her Müslüman zenginleşecek ve fakat mal-mülk ve makam mevkii onu esir alamayacak. Eldeki zenginliği de makam mevkii de haçlı ruhunu geriletmek için kullanacak. Kazanırken ve harcariken İslam'ın genel kaidelerine riayet etmesi bu hususta yetecek. İlave tedbire gerek yok. Fazla tedbir, tedbir olmaktan çıkar problem olur.

Gene genel bir kanı; İslam'da din âlimi diye bir sınıf yoktur denilir. Bu da kısmen doğrudur. Lakin burada da dikkat etmemiz gereken bir husus vardır; dini iyi bilenler vardır, her bir konuda ihtisas

sahibi insanlar olmalıdır. Dikkat çekmek istediği şey; din âlimi diye bir sınıf yoktur denilir lakin herkes din âlimi olmaya kalkışır. Burada fert açısından şöyle bir açmaz var: kendi mesleğini icra etmek yerine dini konulara dalar, ilerlemesi lazım gelen konuda geri kalır. Bu konu hassastır, biraz açmam lazım.

Diyelim kişi genetik alanında çalışıyor, o konuda ilerlemek ve insanlığa, Müslümanlara faydalı olmak istiyor. Bu kişi kendisi için zaruri olan dini bilgiyi elde etsin, ahlakını muhafaza etsin, İslamî yapılanmalarda bulunsun, üzerine düşen sosyal vecibelerini yerine getirsin... mesleğini ihmal ederek din âlimi olmaya yeltenmesin. Herkes din âlimi olmaya kalkışırsa âlimden geçilmez olur. Âlimin(!) çok olduğu yerde bu müessese en çok zarar görür. Birileri bunu laikliğe yorabilir, kastım o değil, Müslümanların devlet olduğu dönemlerde, asr-ı saadette acaba bütün Müslümanlar dini teferruatıyla mı biliyorlardı? Herkes kendine yetecek kadar bilgi sahibi olursa o yeter. Çünkü usulüne uygun olmayan dini bilgilenme beraberinde yığınla problem getirir.

Her bir Müslüman fert, modern dünyanın becerilerinden birinde yetkin olmak için çalışmalıdır. Bir alan seçsin ve olanda yoğunlaşsın. Gençlerimizi buna alıştırmalıyız. Bir alan yoğunluğuna yönlendirmeliyiz. Dağınık bilgiler zihinleri dağıtır ve dikkat toplamayı önler. Bir yere yoğunlaşamayan insan herhangi bir konuda başarılı olamaz.

Tabii bütün bu becerileri ve yetkinlikleri bir arada toplayan ve onları değerlendiren, yönlendiren bir üst yapının olması şart.

...